

der udføres, og regner man 5'000 Stkr. om Ugen, giver det 150'000 Kr. Der vil saa mangle 82'000 Kr. til Dækning af Forskellen. Men efter min Mening er 5'000 Stkr. om Ugen alt for lavt et Tal, navnlig i Betragtning af de daarlige Høstudsigter. Eksporten i 1917 var 450'552 Stkr., hvilket gennemsnitlig giver 8'500 om Ugen. Hjemmeslagtningen var 277'272 Stkr. eller gennemsnitlig ca. 5'200 om Ugen. I Tidsrummet fra 1. Januar til 28. April 1918 var Eksporten 102'649 Stkr. eller gennemsnitlig ca. 8'000 pr. Uge. 5'000 Stkr. pr. Uge i Tiden indtil 1. Januar er absolut alt for lavt regnet, thi det er netop en Tid, hvor man kan vente en stor Eksport af de Grunde, jeg har nævnt. Med en lille Avl vil der til Efteraaret blive et meget stort Udbud af Kreaturer. I Fjor var Eksporttallene meget høje, netop fra August til Aarets Udgang. Mange Uger eksporteredes der over 14'000 Stkr.; der var Uger, hvor Tallet var over 14'000, ja, i en enkelt Uge endog 16'000. Ogsaa Hjemmeslagtningen var i disse Uger stor: 9—10—11'000 Stkr. Derfor var det jo, vi fik denne Situation med de lave Kødpriser paa det Tidspunkt. Derfor mener jeg, at man vel kan regne med 7—8'000 Stkr. pr. Uge, og naar saa hvert Stykke giver 30 Kr., vil det blive 240'000 Kr., det vil sige, der bliver mere end Balance for Staten. Hvad Mening er der saa i at forhøje denne Afgift paa Kreaturer? Jeg tvivler ogsaa meget om, at den høje Rigsdag vil gaa med dertil, thi det nytter jo ikke noget at tale pæne Ord om Landbruget og sige, at det er Landets bærende Erhverv o. s. v. — og det er der jo mange, der nu ser —, naar man samtidig er med til at svække det, og svække det paa det Omraade, der egentlig i den sidste Tid har været den eneste livskraftige Gren, om jeg saa maa sige, af Landbrugsproduktionen.

Jeg skal da til Slutning tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme. Vi erkender, at det er en Nødvendighed, at det, der mangler af Flæsk, erstattes paa en eller anden Maade, og det er jo mest nærliggende, at det erstattes med Kød; men hvis det kommer til at koste mere, end Flæskerationeringen koster efter Kornloven, saa mener jeg, at det bør være Staten, der betaler det. Vi vil ikke kunne gaa med til at fordoble Afgiften af Kvæg, saaledes som det er foreslaet. Vi skal bibeholde den til Dækning under denne Lov, saa længe denne Lov varer, men naar der er Flæsk nok til at dække Flæsekortenes Paaly-

dende, bør denne ekstraordinære Afgift, som jo ogsaa er fastsat med et andet Hensyn for Øje, bortfalde. Jeg maa endvidere understrege, at hvis man vil begrænse den Overpris, der maa gives — jeg mener i det hele taget, det var bedst, at man slet ikke beskæftigede sig med den, men lod den passe sig selv —, er det min Overbevisning, at det vil være meget uklogt og ikke være i Hjemmemarkedets Interesse at gøre denne Begrænsning for snæver. Forøvrigt vil Enkelthederne med Hensyn til Lovens Udførelse i Praksis bedst kunne drøftes med den højtærede Minister under den kommende Udvalgsbehandling; jeg gaar ud fra, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

**Hauge:** Den Bemyndigelse, som den højtærede Indenrigsminister ved dette Lovforslag søger til at afhjælpe den Vanskelighed, der er opstaaet ved, at Flæskerationeringen ikke har kunnet gennemføres, kan vi særdeles godt stemme for at give Ministeren. I og for sig tror jeg, at det havde været ønskeligt, om Bemyndigelsen allerede var givet, saaledes at den foreslaede Kødordning kunde træde i Kraft allerede fra den 1. Juli. Men dette lader sig jo neppe gøre nu, og Aarsagen hertil er først og fremmest, at man i det Udvalg, der har behandlet Sagen og gjort det forberedende Arbejde til Lovforslagets Udarbejdelse, ikke har kunnet enes. Man vil se af Bemærkningerne, der ledsager Lovforslaget, at et stort Udvalg for-gæves har søgt at opnaa Enighed, og netop den Omstændighed har vel været Hovedaarsagen til, at Ministeren ikke har ordnet Kødspørgsmaalet administrativt, men foreligger et Lovforslag derom her i Rigsdagen.

Vi kan i Princippet tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, men jeg vil dog knytte nogle Bemærkninger til det og sige, at det i nok saa høj Grad kommer an paa, hvorledes Lovforslaget bliver anvendt, som det kommer an paa, hvad der egentlig staar i Lovforslaget. Det er kun principielt angivet i Lovforslaget, hvorledes man tænker sig Kødordningen iværksat, men mange Enkeltheder kan slet ikke omtales i et Lovforslag, og mange af disse Enkeltheder er atter af den Beskaffenhed, at de faar en afgørende Betydning. Aarsagen til Lovforslagets Fremsættelse er dels, at det ikke har været muligt at give Befolkningen de Flæskerationer, som man ifølge gældende Bestemmelser har tiltænkt den, og dels ogsaa den Omstændighed, at Kødpriserne efterhaanden er blevet saa